

мя не пуснѣ на обхода около църквѣ. Нѣ колко ми станѣ драго, кога най-сетнѣ ся показахѣ отъ врата-та попове-ти, облѣчени въ лъскавы фелоны и запѣхѣ:
„Христосъ възкресе изъ мръшвыхъ!“

Послѣ, кога ся връщахме у дома, бѣше ся веке раздрачило. Азѣ казахѣ на нашѣ-тѣ ратакынь: Христосъ възкресе! Тя горка-та бѣше болна, та не ходи на черковѣ. Послѣ всички разговѣхме; нѣ мене налѣгна сънѣ, та заспахѣ.

Кога ся събудихѣ, слънце грѣяше, и повсичкый градѣ хора-та ся веселяхѣ.

Така ли прѣкараше Велидень?

Човѣкъ съ потѣ си вади хлѣба.

Земя-та храни човѣка, [нѣ]тя го храни, ако ся той труди. Доста трѣбва да ся труди човѣкъ за да очисти земѣ-тѣ отъ трѣвѣ-тѣ, която е само за до-бытъка, та намѣто неѣ да посеѣ рѣжѣ, пшеницѣ, царевицѣ, просо за да си вади хлѣба.

Орачѣ-тѣ най-напрѣдѣ оре земѣ-тѣ съ *орало*, ако не трѣбва да ся оре дълбоко, или съ *плугѣ*, ако земя-та е *цѣлина*, та трѣбва да ся оре пò-дълбоко. Орало-то е пò-леко отъ плуга, та затова въ него впрягать два вола. Плугѣ-тѣ е много пò-тяжкѣ отъ орало-то, зима пò-дълбоко, и въ него впрягать нѣколко чивта волове или биволи.